

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XII.
December
2009

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 12

Milí moji farníci

Prežívame záver kalendárneho roka a vstupujeme do Adventného obdobia, ktorým pre nás veriacich začína nový liturgický rok. Advent je časom očakávania, radostného očakávania príchodu nášho Spasiteľa, Božieho Syna Ježiša Krista. Pre nás všetkých je to zároveň aj čas iného očakávania. Očakávania toho, čo prinesie zmena kňaza vo farnosti. Pre vás, najmä starších, to

nie je po prvýkrát. Pre mňa to znamená skutočne veľkú zmenu v mojom živote. Ale poďme po poriadku, najprv sa vám predstavím a napíšem niečo o sebe, aby ste vedeli kto to k vám prichádza. Aj keď už to nebude pre vás úplné prekvapenie, pretože sme sa už stretávali pri svätých omšiach, keď som zastupoval môjho predchodcu.

Volám sa Peter Škultéty, narodil som sa 10. novembra 1979 v Bratislave a som najmladší z troch bratov. Celé detstvo i mladé roky som prežil v rodnej obci Vajnory. Tam som navštevoval základnú školu. Po páde komunizmu bola u nás obnovená cirkevná škola a tak som posledné tri ročníky chodil na Základnú školu Jána Pavla II. Po základnej škole som pokračoval v štúdiách na gymnáziu Ivana Horvátha v Bratislave–Ružinove. Mojimi obľúbenými predmetmi boli od malička matematika a fyzika a tak som si vo štvrtom ročníku podal prihlášku na Matematicko–fyzikálnu fakultu UK. Ale

vo štvrtom ročníku som pocítil aj Božie volanie, ktoré mňa samotného prekvapilo. Nechodieval som totiž predtým ani miništrovať ani som nebol aktívnym veriacim vo farnosti. Ale Pánove cesty sú nevyspytateľné. Po maturite som teda absolvoval prijímacie pohovory na bohosloveckú fakultu a do kňazského seminára v Bratislave. Dostal som ešte rok na rozmyslenie a potvrdenie môjho povolania. Absolvoval som teda prvý ročník na Matematicko–fyzikálnej fakulte UK v odbore fyzika a po ňom som v roku 1999 začal teologické štúdiá a kňazskú formáciu v Bratislave.

Po treťom ročníku som bol poslaný na štúdiá do Ríma, kde som prežil až šesť rokov. Tri roky som dokončoval základné teologické štúdiá na Pápežskej Lateránskej univerzite a formáciu v medzinárodnom seminári Jána Pavla II. Ďalšie tri roky som pokračoval v štúdiu na Pápežskej univerzite Svätého kríža, kde som ukončil licenciát z kánonického práva.

Po základných teologických štúdiách som bol 2. júla 2005 vysvätený na diakona. O pol roka 30. decembra 2005 som bol vysvätený na kňaza. Možno si budete pamätať tento deň, lebo vtedy bola vážna snehová kalamita. Pre ňu aj sám arcibiskup Ján Sokol, ktorý ma svätil, meškal viac ako dve hodiny. Ako kňaz som ešte študoval v Ríme, a tak som sa do pastorácie dostal len na Vianoce, na Veľkú noc a cez letné prázdniny, keď som bol doma na Slovensku. V priebehu týchto troch rokov som bol kaplánom alebo výpomocným duchovným vo viacerých farnostiach. V roku 2008 som úspešne ukončil štúdiá a v septembri som sa stal kaplánom v Trnave, vo Farnosti sv. Mikuláša. Zároveň som sa stal cirkevným sudcom a pracujem na Cirkevnom súde v Trnave.

Prekvapilo ma, keď mi oznámili, že mám ísť za farára do Suchej nad Parnou. Pre kňaza je zmena farnosti vždy veľkou zmenou. O to viac, ak sa z kaplána stáva farár a berie na seba zodpovednosť za nesmrteľné duše a za celú farnosť. Trochu to vo mne vyvolalo aj obavy, ale s Božou pomocou a s pomocou vašou vo vzájomnej spolupráci to dúfam zvládnem. Preto očakávanie z mojej strany – ako to dokážem, ako ma prijmete, čo nového to pre mňa prinesie.

Posledná nedeľa Cezročného obdobia je nedeľou Krista Kráľa. Ježiš Kristus, ktorého narodenie očakávame je skutočne kráľom neba i zeme. Je kráľ kráľov a pán pánov a ako všemohúci Boh má všetko pevne v rukách. Odovzdajme sa s dôverou do jeho rúk, nechajme sa podrobiť jeho kráľovskej moci, ktorá je mocou lásky a milosrdenstva a vykročme s odvahou a so vzájomným porozumením na našu spoločnú cestu v ústrety nebeskému Otcovi. Nech nám v tom pomáha aj mocné orodovanie Trnavskej Panny Márie, našej nebeskej matky.

Peter Škultéty
administrátor

Pavol v Ríme

Buď pevný! Lebo ako si o mne svedčil v Jeruzaleme, tak musíš svedčiť aj v Ríme. (Sk 23,11)

Dostali sme sa k poslednej etape Pavlovej duchovnej cesty. Je to história o „väzňovi v Pánovi“. O človekovi, ktorý pre Ježiša doslova stratil hlavu. Začalo sa to v Jeruzaleme, kde o Pavlovi začali hovoriť, že nahovára Židov žijúcich medzi pohanmi, aby neobrezávali svojich synov a aby nezachovávali tradíciu. Jakub mu navrhol, aby verejne ukázal svoju vernosť predpisom Zákona (porov. Sk 21,20-24). Dopadlo to úplne ináč. Pavla obvinili zo znesvätenia chrámu (porov. Sk 21,27-33) a pred smrťou ho zachránili len rímski vojaci tým, že ho uväznili.

Apoštol dovtedy prežil veľa fyzických aj duchovných utrpení, v niektorých prípadoch ledva ušiel živý, v iných si odniesol rany, bol často o hlade, smäde, v osamotení... No teraz sa **v jeho živote začína nové obdobie utrpenia a vydávania svedectva** Ježišovi – stáva sa väzňom Ježiša Krista. Jeho

vypočúvanie (porov. Sk 22,30-23,1-4) sa podobalo vypočúvaniu Ježiša. Na jednej strane vidíme ako obžalovaný pokojne odpovedá, na druhej strane sú tu predstavitelia zákona, ktorí konajú pod vplyvom emócií. Pavol je po odsúdení vlastným národom odsúdený aj vodcami ľudu. Neostáva v tomto položení sám. Posilňuje ho Ježiš: *Buď pevný! Lebo ako si o mne svedčil v Jeruzaleme, tak musíš svedčiť aj v Ríme. (Sk 23,11)*

Do Cezarey ho „sprevádza“ okolo 500 rímskych vojakov. Tu po dvoch rokoch väzenia je s ním obnovený súdny proces. Najdôležitejšiu úlohu v tomto procese, podobne ako s Ježišom, odohrávali osobné záujmy. Tí, ktorí súdia nenachádzajú u obvineného vinu, no nemajú dostatok odvahy postaviť sa proti tlaku vplyvných žalobcov z obavy, aby nestratili vplyv. Po vyrieknutí rozsudku, hľadajú potom jeho odôvodnenie a vykonanie. Keď bol Pavol vypočúvaný, mal už vyše päťdesiat rokov. Aj keď bol pobytom vo väzení fyzicky oslabený, po oslobodení by rýchlo

získal potrebné sily a pokračoval by v apoštolskej činnosti. Sníval o nových misijných cestách v Ázii a v Európe. Namiesto toho čakal na proces v Ríme v tzv. *custodia militaris*, čo bolo prenajaté bývanie, v ktorom mohol prijímať návštevy, no dom nemohol opustiť. Pritom bol pravou rukou pripútaný reťazou k vojakovi, ktorý ho strážil. Strážnik celý čas dával pozor na to, aby predstúpil pred súd, keď ho zavolajú.

Pavol sa po príchode do Ríma stretol s poprednými Židmi. To stretnutie od ktorého veľa očakával, sa skončilo neúspechom. Židia odišli od neho rozdelení, načo Pavol povedal: „*Dobre povedal Duch Svätý skrze proroka Izaiáša vašim otcom: Chod' k tomu ľudu a povedz: Budete počúvať, a nepochopíte, budete hľadiet, a nevidíte. Nech je vám teda známe, že sa táto Božia spása posielá pohanom. Oni budú počúvať.*“ (Sk28,25-28) Pohanania skutočne začali počúvať a v Ríme vyrastali nové kresťanské spoločenstvá, ktorým Pavol, ako väzeň ohlasoval evanjelium dva roky.

Aj my vypovieme každý deň množstvo slov, vyjadrujeme názory na rôzne veci a osoby. No málo si uvedomujeme, že naše slová môžu budovať, pomáhať iným nachádzať pokoj, dôveru a nádej. Koľkokrát

však namiesto zjavovania lásky života, svetla pravdy, naše slová rodia nenávisť, nezhodu, nepokoj. Niekedy stačí jedno slovo, ktoré sprevádza neúprimný úsmev, ironia, nejaké gesto, a ničíme nášho bližneho takmer v celom prostredí, v ktorom žije a pracuje. V dôsledku toho konáme tiež proti sebe a v chudobe a neúprimnosti slov sa objavuje plytkosť nášho duchovného života a pohľadu na obklopujúci svet. Keď pozeráme na slová, ktoré povedal Pavol to tak nebolo.

Môžeme sa veľa naučiť pri pohľade na mozaiku z kostola **San Paolo alla Regola**, kde podľa tradície bol Pavol väznený. Mozaika znázorňuje pripútaného Pavla, ako učí vojaka. Pravý apoštol aj napriek nedostatku vonkajšej slobody, pokračuje v misii ohlasovateľa slova, ktoré prináša pokoj, pravdu, oslobodenie a dôveru vo vzťahu k Bohu.

Po oslobodení z prvého väzenia, sa Pavol vydal na apoštolské cesty po Španielsku, Grécku a Malej Ázii. Druhýkrát ho uväznili len preto, že bol kresťanom. Posledné dni pred svojou popravou trávil v **Mamertínskom väzení**. V tomto väzení odsúdenec vedel, že deň v ktorom odtiaľ vyjde je **dňom popravy**.

Pavol vedel, čo ho čaká. Vo väzení prežíva dramatické chvíle. Cíti sa opustený: „*Keď som sa prvý raz bránil, nebol pri mne nik; všetci ma opustili. Nech sa im to nepočíta.*“ Ale aj v tejto beznádejnej situácii zažíva pomoc zhora. „*Pán stál pri mne a posilňoval ma,*“ píše. Opustený, zabudnutý, píše najsmutnejšiu vetu svojich listov: „*Všetci ma opustili.*“

Keď sme začali našu cestu s Pavlom, stretli sme mladého farizeja, ktorý hltal každé slovo rabbiho Gamaliela, a s veľkým zápalom prenasledoval Cirkev. Teraz máme pred sebou iného, nového človeka, ktorý je **pripravený dať za Ježiša život**. Rozsudok smrti vykonali mimo mesta. Podľa apokryfných údajov, Pavla sťali na mieste zvanom *Aquae Salviae*. Mimo mesta, na smetisku, zomieral aj ten, ktorému Pavol uveril do konca.

Pavol oddal evanjeliu celý svoj život. Mohli by sme povedať, že dvadsaťštyri hodín denne! Svoju službu konal verne a s radosťou, „*aby zachránil aspoň niektorých*“ (1 Kor 9,22). Keby sme sa na záver nášho stretnutia s Pavlom opýtali samotného Pavla: *Aké sú tvoje posledné slová pre nás?* Asi by to boli slová venované Timotejovi: *Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň dá Pán, spravodlivý sudca; a nielen mne, ale aj všetkým, čo milujú jeho príchod.* (2 Tim 4,7-8) Toto sa píše o Pavlovi. A čo raz povedia, či napíšu o mne...?

P. Viktor Mišuth, CSsR

Apoštolát modlitby na mesiac december:

- **Všeobecný:** Aby nám osobná skúsenosť utrpenia pomohla lepšie pochopiť situáciu opustených, chorých alebo starých ľudí a pobádala nás do štedrej pomoci.
- **Misijný:** Aby národy zeme otvorili svoje dvere Kristovi a jeho evanjeliu pokoja, bratstva a spravodlivosti.
- **Úmysel KBS:** Aby sme neustále vzdávali vďaky Otcovi za dar Syna i každého duchovného povolania a posilňovali v sebe vedomie o dôstojnosti každého človeka od počatia po prirodzenú smrť.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu s dátumom nasledujúceho mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144. šéfredaktor:

JCLic. Peter Škultéty, administrátor
e-mail: suchanadparnou@fara.sk
grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

november v našej farnosti

pokrstení:

- * 12. 9. 2009 Samuel Holobradý, Trnava
- * 13. 10. 2009 Simona Fülöpová, Zvončín

zosnutí:

- + 1. 11. Jozef Belica, Suchá, 67 r.
- + 23. 11. Blanka Fandlová, Suchá, 73 r.
- + 23. 11. Jozef Minarovič, Suchá, 78 r.

Výročia, pripravované akcie

30.12.

Vyhlásenie samostatnej Slovenskej
cirkevnej provincie (1987)

31.12.

rozlúčka so starým rokom

*Požehnané VIANOČNÉ SVIATKY
a do NOVÉHO ROKU 2010*

veľa

POKOJA,

ĽÁSKY,

VIERY

a NÁDEJE

Vám želá

redakčná rada

Duchovných

ozvien

Nádeje na budúcnosť sa nesmieme vzdať.

Diana

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na december

Rozpis svätých omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

štvrtok v Suchej po sv. omši tichá adorácia do 19.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

6. decembra – 2. *Adventná nedeľa*

17.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

8. decembra – *Nepoškvrnené počatie*

Panny Márie

7.30 – Zvončín;

17.00 – Košolná; 18.00 – Suchá

13. decembra – 3. *Adventná nedeľa*

17.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

20. decembra – 4. *Adventná nedeľa*

17.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

24. decembra – *Štedrý deň*

7.30 – Suchá;

cca o 17.00 štedrovečerná večera

25. decembra – *Narodenie Pána, Vianoce*

0.00 – Suchá – polnočná sv. omša

7.30 a 10.30 – Suchá

9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;

26. decembra – *Štefan, diakon, prvý mučeník*

7.30 a 10.30 – Suchá

9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;

27. decembra – *Svätej rodiny*

7.30 a 10.30 – Suchá

9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;

31. decembra – *Silvester,*

koniec kalendárneho roka

16.00 – Suchá – ďakovná omša

December 2009

Adventné a Vianočné obdobie

Ut 1 Edmund Kampián, mučeník

St 2 Bibiána, mučeníčka

Št 3 František Xaverský, kňaz

Pi 4 Ján Damascénsky, kňaz, uč. Cirkvi

So 5 Sabas, opát

Ne 6 2. Adventná nedeľa

Po 7 Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi

Ut 8 Nepoškvrnené počatie Panny Márie

St 9 Leokádia (Kántry)

Št 10 Melchiades, mučeník

Pi 11 Damaz I., pápež (Kántry)

So 12 Otilia, panna, opátka (Kántry)

Ne 13 3. Adventná nedeľa

Po 14 Ján z Kríža, kňaz, uč. Cirkvi

Ut 15 Valerián, biskup

St 16 Adelhaida, cisárovná

Št 17 Modest, biskup

Pi 18 Gracián, biskup

So 19 Urban V., pápež

Ne 20 4. Adventná nedeľa

Po 21 Peter Kanízus, kňaz a učiteľ Cirkvi

Ut 22 Adela, opátka

St 23 Ján Kentský, kňaz

Št 24 Adam a Eva, *Štedrý deň*

Pi 25 Narodenie Pána

So 26 Štefan, prvý mučeník

Ne 27 Svätá rodina

Po 28 sv. neviniatka, mučeníci

Ut 29 Tomáš Becket, biskup, mučeník

St 30 Dávid

Št 31 Silvester I., pápež